

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 7. apríla 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Režimy priamej podpory – Spoločné pravidlá – Režim jednotnej platby na plochu – Nariadenie (ES) č. 73/2009 – Článok 2 písm. c) – Pojem „poľnohospodárska činnosť“ – Článok 35 – Nariadenie (ES) č. 1122/2009 – Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá povinnosť predložiť právny titul preukazujúci právo využívať poľnohospodársku plochu poskytnutú poľnohospodárovi v rámci koncesnej zmluvy a podmieňujúca platnosť takejto zmluvy tým, že budúci koncesionár bude mať postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat – Koncesionár pasienku, ktorý uzavrel zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat – Právna sila rozhodnutej veci“

Vo veci C-116/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Curtea de Apel Timișoara (Odvolací súd Temešvár, Rumunsko) zo 6. februára 2020 a doručený Súdnemu dvoru 28. februára 2020, ktorý súvisí s konaním:

SC Avio Lucos SRL

proti

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj,

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia I. Ziemele (spravodajkyňa), T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin,

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– SC Avio Lucos SRL, v zastúpení: M. Gornoviceanu, avocate,

* Jazyk konania: rumunčina.

- Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, v zastúpení N.S. Răducan, splnomocnený zástupca,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane a A. Rotăreanu, splnomocnené zástupkyne,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a S. Heimerl, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: A.-L. Desjonquères, C. Mosser a W. Zemamta, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci L. Vignato a R. Guizzi, avvocati dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Sauka a A. Biolan, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. septembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka po prvé výkladu nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú určité režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, 2009, s. 16), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1310/2013 (Ú. v. EÚ L 347, 2013 s 865) (ďalej len „nariadenie č. 73/2009), po druhé výkladu nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia č. 73/2009, pokiaľ ide o krízové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krízové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva (Ú. v. EÚ L 316, 2009, s. 65), ako aj po tretie zásady právnej sily rozhodnutej veci.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou SC Avio Luco SRL na jednej strane a Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj (Poľnohospodárska platobná a intervenčná agentúra – Župné stredisko Dolj, Rumunsko) a Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central (Poľnohospodárska platobná a intervenčná agentúra – ústredie, Rumunsko) (ďalej len spoločne „APIA“) na druhej strane vo veci žiadosti o vrátenie finančnej podpory, ktorú APIA poskytla spoločnosti Avio Lucos v rámci režimu jednotnej platby na plochu na rok 2014.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (ES) č. 1254/1999

- 3 Článok 12 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom (Ú. v. ES L 160, 1999, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339) v odseku 2 stanovoval:

„Pri určovaní zaťaženia pôdy hospodárstva dobytčiami jednotkami sa berie do úvahy:

...

- b) krmovinárska plocha, ktorá je plochou hospodárstva, na ktorej možno počas celého kalendárneho roka chovať hovädzí dobytok, ovce a/alebo kozy. ...

...“

- 4 Tento článok 12 bol zrušený nariadením Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, 2003, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269), predtým, než bolo samotné nariadenie č. 1254/1999 zrušené nariadením Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1).

Nariadenie č. 1782/2003

- 5 Článok 44 nariadenia č. 1782/2003, nazvaný „Použitie platobných nárokov“, v odsekoch 2 a 3 stanovoval:

„2. ‚Hektárom, na ktorý možno poskytnúť podporu‘ sa rozumie akákoľvek poľnohospodárska plocha poľnohospodárskeho podniku, ktorá sa využíva ako orná pôda alebo stály pasienok, okrem plôch, na ktorých sú trvalé kultúry a lesy alebo ktoré sú vyčlenené pre nepoľnohospodársku činnosť.

3. Poľnohospodár nahlási pozemky odpovedajúce ploche, na ktorú sa viaže platobný nárok. Okrem prípadu vyššej moci alebo mimoriadnych okolností sú uvedené pozemky poľnohospodárom k dispozícii...“

- 6 Nariadenie č. 1782/2008 bolo zrušené nariadením č. 73/2009.

Nariadenie č. 73/2009

7 Odôvodnenia 4, 7, 23 a 25 nariadenia č. 73/2009 uvádzali:

„(4) Okrem toho s cieľom zabrániť opúšťaniu poľnohospodárskej pôdy a zabezpečiť, aby sa udržiavala v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave, sa [nariadením č. 1782/2003] ustanovil rámec Spoločenstva, v ktorom členské štáty prijímajú normy zohľadňujúce osobitné charakteristiky dotknutých oblastí vrátane pôdných a klimatických podmienok, existujúcich poľnohospodárskych systémov, využívania pôdy, striedania plodín, poľnohospodárskych postupov a štruktúry poľnohospodárskych podnikov. Tento rámec by sa mal zachovať. ...

...

(7) Nariadenie [č. 1782/2003] uznalo, že trvalé pasienky majú pozitívny účinok na životné prostredie. Opatrenia v uvedenom nariadení, ktorých cieľom je podporiť zachovanie súčasných trvalých pasienkov, aby sa zabránilo ich rozsiahlej premene na ornú pôdu, by sa mali zachovať.

...

(23) Zo skúseností s uplatňovaním režimu jednotnej platby vyplýva, že oddelená podpora príjmov sa v mnohých prípadoch poskytla príjemcom, ktorých poľnohospodárske činnosti predstavovali iba nepodstatnú časť ich celkovej hospodárskej činnosti alebo ktorých obchodný účel nebol zameraný alebo bol len okrajovo zameraný na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti. S cieľom zabrániť, aby sa poľnohospodárska podpora príjmov pridelovala takýmto príjemcom, a zabezpečiť, aby sa podpora Spoločenstva používala výhradne na zabezpečenie primeranej životnej úrovne poľnohospodárskej komunity, by členské štáty mali byť oprávnené, ak sa takéto pridelovanie realizuje, odmietnuť poskytnúť takýmto fyzickým a právnickým osobám priame platby podľa tohto nariadenia.

...

(25) Režimy podpory, na ktoré sa vzťahuje [spoločná poľnohospodárska politika (SPP)], poskytujú priamu podporu príjmov, najmä s cieľom zaistiť poľnohospodárskej komunite primeranú životnú úroveň. Tento cieľ je úzko spojený so zachovávaním vidieckych oblastí. Aby sa zabránilo akémukoľvek nesprávnemu prideleniu finančných prostriedkov Spoločenstva, nemala by sa poskytnúť žiadna platba podpory poľnohospodárom, ktorí umelo vytvorili podmienky vyžadované na získanie takýchto platieb.“

8 Článok 2 tohto nariadenia, nazvaný „Vymedzenia pojmov“, stanovoval:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

b) ‚podnik‘ sú všetky výrobné jednotky spravované poľnohospodárom, ktoré sa nachádzajú na území toho istého členského štátu;

c) „poľnohospodárska činnosť“ je produkcia, chov alebo pestovanie poľnohospodárskych produktov vrátane zberu, dojenja, plemenitby a chovu zvierat na poľnohospodárske účely alebo udržiavanie pôdy v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave, ako sa ustanovuje v článku 6;

...

h) „poľnohospodárska plocha“ je akákoľvek plocha, ktorú zaberá orná pôda, trvalé pasienky alebo trvalé plodiny.“

9 Článok 6 uvedeného nariadenia s názvom „Dobry poľnohospodársky a environmentálny stav“ v odseku 1 prvom pododseku stanovoval:

„Členské štáty zabezpečia, aby všetka poľnohospodárska pôda, a najmä pôda, ktorá sa už nevyužíva na účely produkcie, bola udržiavaná v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave. Na základe rámca stanoveného v prílohe III vymedzia členské štáty na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni minimálne požiadavky pre dobrý poľnohospodársky a environmentálny stav, pričom zohľadnia osobitné charakteristiky dotknutých oblastí vrátane pôdnych a klimatických podmienok, existujúcich poľnohospodárskych systémov, využitia pôdy, striedania plodín, poľnohospodárskych postupov a štruktúry poľnohospodárskych podnikov. Členské štáty nemôžu vymedziť minimálne požiadavky, ktoré sa nepredpokladajú v uvedenom rámci.“

10 Článok 19 toho istého nariadenia s názvom „Žiadosti o podporu“ v odseku 1 uvádzal:

„Každý rok poľnohospodár predloží žiadosť o priame platby, v ktorej v príslušných prípadoch uvedie:

a) všetky poľnohospodárske pozemky podniku...;

b) platobné nároky, ktoré nahlasuje na účely aktivácie,

c) akékoľvek ďalšie informácie stanovené týmto nariadením alebo dotknutým členským štátom.“

11 Podľa článku 34 nariadenia č. 73/2009 s názvom „Aktivácia platobných nárokov na hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu“:

„1. Podpora v rámci režimu jednotnej platby sa poskytne poľnohospodárom na základe využitia platobného nároku na hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu. Aktivované platobné nároky oprávňujú na vyplatenie súm, ktoré sú v nich stanovené.

2. Na účely tejto hlavy je ‚hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu‘:

a) akákoľvek poľnohospodárska plocha podniku a plochy, na ktorých sa pestuje mladina s krátkodobým striedaním (kód KN ex 0602 90 41), ktorá sa využíva na poľnohospodársku činnosť [ktoré sa využívajú najmä na poľnohospodárske účely – *neoficiálny preklad*]...

...

Okrem prípadov vyššej moci alebo mimoriadnych okolností musia hektáre spĺňať podmienku oprávnenosti na podporu počas celého kalendárneho roka.“

- 12 Článok 35 tohto nariadenia, nazvaný „Nahlásenie hektárov, na ktoré možno poskytnúť podporu“, v odseku 1 stanovoval:

„Poľnohospodár nahlási pozemky zodpovedajúce hektárom, na ktoré možno poskytnúť podporu, v súvislosti s každým platobným nárokom. Okrem prípadu vyššej moci alebo mimoriadnych okolností musia byť tieto pozemky poľnohospodárovi k dispozícii ku dňu stanovenému členským štátom, nie však neskôr ako v deň stanovený členským štátom ako koniec lehoty na zmenu a doplnenie žiadosti o podporu.“

- 13 Článok 124 uvedeného nariadenia s názvom „Plocha, na ktorú sa vzťahuje režim jednotnej platby na plochu“ v odseku 2 stanovoval:

„Platby v rámci režimu jednotnej platby na plochu možno poskytovať na všetky poľnohospodárske pozemky, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odseku 1...“

Okrem prípadu vyššej moci alebo mimoriadnych okolností musia byť pozemky uvedené v prvom pododseku k dispozícii poľnohospodárom k dátumu stanovenému členským štátom, ktorý nie je neskorší ako dátum stanovený týmto členským štátom na zmenu a doplnenie žiadosti o podporu.

Minimálna veľkosť plochy, na ktorú možno poskytnúť platbu, na jeden podnik je 0,3 ha. Každý nový členský štát sa však môže na základe objektívnych kritérií a po schválení Komisiou rozhodnúť, že stanoví vyššiu minimálnu plochu, najviac však 1 ha.“

- 14 Príloha III toho istého nariadenia s názvom „Dobrá poľnohospodárska a environmentálna stav uvedený v článku 6“, pokiaľ ide o minimálnu mieru údržby, uvádzala najmä túto nepovinnú normu: „Minimálna miera intenzity chovu a/alebo vhodné režimy“.

- 15 Nariadenie č. 73/2009 bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608).

Nariadenie č. 1122/2009

- 16 Odôvodnenia 8 a 28 nariadenia č. 1122/2009 uvádzali:

„(8) S cieľom zabezpečiť správne vykonávanie režimu jednotnej platby, ako sa ustanovuje v hlave III [nariadenia č. 73/2009], by členské štáty mali zaviesť systém identifikácie a evidencie platobných nárokov, ktorým sa zabezpečí výsledovateľnosť platobných nárokov...“

...

(28) Aby sa príslušným orgánom členských štátov umožnilo naplánovať a následne efektívne vykonať kontroly správnosti žiadostí o poskytnutie pomoci, je nevyhnutné dodržať lehoty na predkladanie žiadostí o poskytnutie pomoci, na zmenu a doplnenie žiadostí o poskytnutie pomoci na plochu a na predkladanie akýchkoľvek podkladov, zmlúv alebo prehlásení. ...“

- 17 Článok 12 tohto nariadenia s názvom „Obsah jednotnej žiadosti“ v odseku 1 stanovoval:
- „Jednotná žiadosť obsahuje všetky informácie nevyhnutné na určenie oprávnenosti na pomoc, najmä:
- ...
- d) podrobné údaje, ktoré umožnia identifikáciu všetkých poľnohospodárskych parciel v poľnohospodárskom podniku, ich plochu vyjadrenú v hektároch na dve desatinné miesta, ich umiestnenie a prípadne ich využitie...“
- 18 Nariadenie č. 1122/2009 bolo zrušené delegovaným nariadením Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krízové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).

Rumunské právo

Zákon o chove zvierat č. 72/2002

- 19 Článok 4 legea zootehniei nr. 72/2002 (zákon o chove zvierat č. 72/2002, opätovne uverejnený, *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 235, z 2. apríla 2014) stanovoval:
- „V zmysle tohto zákona sa za ‚chovateľov zvierat‘ považujú fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú vo vlastníctve druhy zvierat uvedené v článku 2 a zapísané v poľnohospodárskom registri.“
- 20 Článok 5 ods. 1 tohto zákona stanovuje:
- „Chov a využívanie zvierat je činnosť vykonávaná chovateľmi zvierat bez ohľadu na ich právne postavenie na účely získavania produktov a živočíšnych výrobkov.“

OUG č. 125/2006

- 21 Článok 7 ods. 1 písm. f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (mimoriadne nariadenie vlády č. 125/2006, ktorým sa schvaľujú schémy priamych platieb a doplnkových vnútroštátnych priamych platieb, poskytovaných v odvetví poľnohospodárstva od roku 2007, a ktorým sa mení článok 2 zákona č. 36/1991 o poľnohospodárskych podnikoch a iných formách združovania

v poľnohospodárstve), z 21. decembra 2006 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 1043 z 29. decembra 2006), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „OUG č. 125/2006“), stanovoval:

„Na to, aby žiadateľ získal platbu v rámci režimu jednotnej platby na plochu, musí byť zapísaný do registra poľnohospodárov, ktorý vedie Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură [Poľnohospodárska platobná a intervenčná agentúra, Rumunsko], musí predložiť žiadosť o platbu v stanovenej lehote a spĺňať nasledujúce všeobecné podmienky:

...

f) predložiť doklady preukazujúce legálne užívanie pôdy, na ktorú bola žiadosť podaná;

...“

Vyhláška ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka č. 246/2008

- 22 Článok 5 ods. 1 Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate (vyhláška ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka č. 246/2008 o stanovení vykonávacích pravidiel, osobitných podmienok a kritérií oprávnenosti, pokiaľ ide o uplatňovanie schém doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v sektore rastlinnej výroby na účely poskytovania podpory pre agro-environmentálne opatrenia a znevýhodnené oblasti) z 23. apríla 2008 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 332 z 25. apríla 2008), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, znel:

„Dokladmi preukazujúcimi legálne užívanie obecných trvalých pasienkov v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. f) [OUG č. 125/2006] sú listiny osvedčujúce vlastnícke právo, koncesné alebo nájomné zmluvy uzavreté medzi obecnými zastupiteľstvami a chovateľmi zvierat s uvedením užívaných pozemkov a osvedčenie vydané obecným úradom podľa údajov uvedených v poľnohospodárskom registri. Všetky zmluvy uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky, ktorých predmetom je využívanie obecných pasienkov, zostávajú v platnosti až do dňa zániku nároku.“

Mimoriadne nariadenie vlády č. 34/2013

- 23 Článok 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, z 23. apríla 2013 (mimoriadne nariadenie vlády č. 34/2013 o organizácii, úprave a využívaní trvalých trávnych porastov a o zmene a doplnení zákona o pozemkovom fonde č. 18/1991, *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 267 z 13. mája 2013), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, stanovovalo:

„Na účely tohto mimoriadneho nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia:

...

- b) pasienky a kosné lúky – poľnohospodárska pôda zapísaná na listoch vlastníctva v tejto kategórii užívania určená na pestovanie krmných plodín, tráv a iných bylinných rastlín pre zvieratá, zberaných kosením alebo využívaných na pastvu;
- c) dobytčia jednotka (DJ) – štandardná merná jednotka stanovená na základe potrieb krmenia každého živočíšneho druhu, ktorá umožňuje prepočítavať rôzne kategórie zvierat;
- d) užívateľ pasienkov a kosných lúk – chovateľ zvierat, fyzická alebo právnická osoba zapísaná v národnom registri podnikov, ktorá vykonáva osobitné poľnohospodárske činnosti v kategórii užívania pasienkov a kosných lúk v súlade so štatistickou klasifikáciou ekonomických činností v Európskej únii pre rastlinnú a živočíšnu výrobu, ktorá legálne nadobudla užívacie právo k poľnohospodárskej pôde a ktorá využíva pasienky na skutočné pasenie zvierat vo svojom vlastníctve alebo kosenie najmenej raz ročne;
- e) Národný register podnikov (RNE) – zbierka údajov v elektronickej forme, ktorá obsahuje identifikačné údaje každého podniku v Rumunsku...;
- f) držitelia lúk – nositelia vlastníckeho práva alebo iných vecných práv k lúkam alebo osoby, ktoré majú na základe občianskoprávných predpisov postavenie vlastníkov alebo dočasných držiteľov lúk.“

Vyhláška ministra poľnohospodárstva, potravinárstva a lesného hospodárstva a ministra verejnej správy č. 226/235/2003

- 24 Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului administrației publice nr. 226/235/2003 pentru aprobarea Strategiei privind organizarea activității de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor la nivel național, pe termen mediu și lung (vyhláška ministra poľnohospodárstva, potravinárstva a lesného hospodárstva a ministra verejnej správy č. 226/235/2003, ktorým sa schvaľuje stratégia týkajúca sa organizácie činností zlepšovania stavu a využívania lúk na celoštátnej úrovni v strednodobom a dlhodobom horizonte) (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 423 zo 17. júna 2003), v znení uplatniteľným na spor vo veci samej, obsahovala prílohu I, ktorej kapitola VI bod 1, znela takto:

„Povinnosti užívateľov lúk

- a) Na účely užívania lúk v správe obecných zastupiteľstiev, miest alebo obcí:
 - založené združenia chovateľov zvierat, chovatelia zvierat (fyzické a právnické osoby) podávajú žiadosť na miestne zastupiteľstvo,...
- b) Užívatelia lúk, ktorí uzatvárajú koncesné zmluvy, spĺňajú minimálne tieto podmienky:
 - byť zapísaný v [RNE],
 - zaručiť minimálne zaťaženie 0,3 DJ/ha pozemku, ktorý je predmetom žiadosti,
 - predložiť harmonogram pastvy v súlade s ustanoveniami kapitoly IV bodu 8 na obdobie prevzatia užívania lúky, ktorá je predmetom žiadosti.“

Civilný sporový poriadok

25 Článok 431 Codul de procedură civilă (Civilný sporový poriadok) v odseku 2 stanovuje:

„Každý z účastníkov konania sa môže dovolávať právnej sily rozhodnutej veci v inej veci, ak existuje súvislosť s rozhodnutím tejto poslednej uvedenej veci.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 26 Avio Lucos podala na APIA žiadosť o finančnú podporu v rámci režimu jednotnej platby na plochu na rok 2014 týkajúcu sa plochy s rozlohou 341,70 ha pasienkov. Na účely preukázania užívacieho práva k tomuto pozemku táto spoločnosť predložila koncesnú zmluvu, ktorú 28. januára 2013 uzavrela s Consiliul local Podari (Obecné zastupiteľstvo obce Podari, Rumunsko), týkajúcu sa pasienku nachádzajúceho sa v tejto obci. Podľa tejto zmluvy mala Avio Lucos ako koncesionár právo priamo užívať majetok poskytnutý na základe koncesie, a to na vlastné riziko. Okrem toho bola povinná využívať pozemok poskytnutý na základe koncesie na pastvu a bolo jej zakázané prenajať tento majetok alebo ho dať do subkoncesie.
- 27 Avio Lucos následne 30. januára 2013 uzavrela zmluvu o partnerskej spolupráci so štyrmi fyzickými osobami. Na základe tejto zmluvy mala dať Avio Lucos obecný pasienok získaný na základe koncesie k dispozícii týmto fyzickým osobám a na svoje náklady každoročne vykonávať požadované práce súvisiace s údržbou, pričom uvedené fyzické osoby sa zaviazali, že poskytnutú spoločnosti Avio Lucos svoje zvieratá, a to najmä ovce, kozy, kravy a kone, tak, že využívanie pozemku získaného na základe koncesie na pastvu bude nepretržité a trvalé.
- 28 Po podaní žiadosti v tomto zmysle APIA poskytla spoločnosti Avio Lucos preddavok platby na základe režimov podpory na plochu na hospodársky rok 2014 v celkovej výške 529 340,24 rumunských lei (RON) (približne 107 000 eur).
- 29 V nadväznosti na preskúmanie tejto žiadosti však APIA konštatovala, že v čase uzavretia koncesnej zmluvy nebola Avio Lucos oprávnená získať koncesiu na pasienky z verejného alebo súkromného majetku obcí z dôvodu, že nemala postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat, čo je v rozpore s uplatniteľným vnútroštátnym právom.
- 30 Vzhľadom na toto konštatovanie APIA na jednej strane prijala rozhodnutie, ktorým bola spoločnosti Avio Lucos v súlade s článkom 58 tretím odsekom nariadenia č. 1122/2009 uložená viacročná sankcia v celkovej výške 555 729,59 RON (približne 112 000 eur). Toto rozhodnutie bolo predmetom viacerých správnych a súdnych opravných prostriedkov, ktoré boli zamietnuté.
- 31 Na druhej strane APIA určila voči spoločnosti Avio Lucos rozpočtovú pohľadávku v celkovej výške 529 340,24 RON (približne 107 000 eur), ktorá zodpovedá sume, ktorá už bola tejto spoločnosti vyplatená na základe režimu jednotnej platby na plochu za rok 2014.
- 32 Avio Lucos napadla toto posledné uvedené rozhodnutie na Tribunalul Dolj (Vyšší súd Dolj, Rumunsko), ktorý jej žalobu zamietol. Avio Lucos podala proti tomuto rozsudku opravný prostriedok na Curtea de Apel Craiova (Odvolací súd Craiova, Rumunsko), ktorý tento rozsudok zmenil a vrátil vec na rozhodnutie Tribunalul Dolj (Vyšší súd Dolj). Rozsudkom z 25. februára 2018 tento súd túto žalobu zamietol. Avio Lucos podala proti tomuto rozsudku opravný prostriedok, pričom vec je teraz prejednávaná na Curtea de Apel Timișoara (Odvolací súd Temešvár, Rumunsko), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

33 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že otázka, či právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá povinnosť preukázať právo na užívanie alebo využívanie plochy pozemku, či byť chovateľom alebo vlastníkom zvierat s cieľom získať finančnú podporu vzťahujúcu sa na režimy platby na plochu, nie je bez pochybností. Okrem toho podľa tohto súdu vzniká otázka, či sa na činnosť, ktorú konkrétne vykonáva Avio Lucos, vzťahuje článok 2 nariadenia č. 73/2009. Napokon si vnútroštátny súd, ktorý poukazuje na existenciu dvoch konečných súdnych rozhodnutí, ktorými sa rozhodlo o neoprávnenosti žiadosti o platbu na základe režimu jednotnej platby na plochu na rok 2014 z dôvodu nedodržania vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o požiadavku týkajúcu sa zákonnosti povolenia na užívanie alebo využívanie pôdy, kladie otázku, či právo Únie bráni uplatneniu zásady právnej sily rozhodnutej veci, ktorá bráni príslušnému vnútroštátnemu súdu preskúmať súlad požiadaviek uložených vnútroštátnym právom s právom Únie v rámci nového sporu týkajúceho sa zákonnosti pohľadávky, na základe ktorej sa vymáhajú neoprávnené vyplatené platby spoločnosti Avio Lucos.

34 Za týchto podmienok Curtea de Apel Timișoara (Odvolací súd Temešvár) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto judičiálne otázky:

- „1. Bráni právo [Únie] uplatniteľné na finančnú podporu za poľnohospodársky rok 2014 – najmä nariadenie č. 73/2009 a nariadenie č. 1122/2009 – tomu, aby na účely získania finančnej podpory v súvislosti s režimom platby na plochu zaviedlo vnútroštátne právo povinnosť preukázať užívacie právo k tejto poľnohospodárskej ploche?
2. V prípade, že vyššie uvedené právo [Únie] nebráni vnútroštátnej právnej úprave uvedenej v prvej otázke, bráni právo [Únie] (vrátane zásady proporcionality) – najmä v prípade, ak prijímateľ odôvodnil právo využívať poľnohospodársku plochu predložením koncesnej zmluvy na pasienok (zmluva, na základe ktorej žiadateľ získal právo využívať pasienok za poplatok na vlastné nebezpečenstvo a vo svoj prospech) – vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na platné uzavretie takejto koncesnej zmluvy ukladá podmienku, že budúci koncesionár musí byť chovateľom alebo vlastníkom zvierat?
3. Zodpovedá definícii poľnohospodárskej činnosti podľa článku 2 nariadenia [č. 73/2009] činnosť prijímateľa režimu platby na plochu, ktorý – po uzavretí koncesnej zmluvy na pasienok na účely získania práva na využívanie takejto plochy a platobného nároku v poľnohospodárskom roku 2014 – následne uzavrie zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat, ktorá umožňuje bezodplatné užívanie poskytnutého pozemku na pastvu zvierat, pričom prijímateľ si uchová užívacie právo k pôde, ale sa zaväzuje, že nebude brániť pastve a bude pasienok udržiavať?
4. Bráni právo Únie takému výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, akou je článok 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku, týkajúci sa právnej sily rozhodnutej veci právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že žiadosť o platbu je neprípustná, pretože nie je v súlade s vnútroštátnym právom v súvislosti s požiadavkou týkajúcou sa zákonnosti povolenia na využívanie/užívanie pôdy, v súvislosti s ktorou sa žiadalo o finančnú podporu na rok 2014 na základe režimu jednotnej platby na plochu (v spore, ktorého predmetom bol návrh na zrušenie rozhodnutia o uložení viacročných sankcií), ktorý bráni preskúmaniu súladu tejto vnútroštátnej požiadavky s právom [Únie] uplatniteľným na tento rok 2014 v rámci nového sporu, v ktorom sa skúma zákonnosť rozhodnutia o vymáhaní platieb neoprávnené vyplatených žiadateľovi na ten istý poľnohospodársky rok 2014, pričom uvedené rozhodnutie sa zakladá na tom istom skutkovom stave a tej istej právnej úprave, ktoré boli preskúmané v skoršom právoplatnom súdnom rozhodnutí?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 35 Rumunská vláda vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný v celom rozsahu, keďže vnútroštátny súd disponuje informáciami, ktoré mu umožňujú rozhodnúť spor, ktorý prejednáva. Podľa tejto vlády mal vnútroštátny súd predovšetkým prednostne preskúmať pravidlá týkajúce sa „právnej sily rozhodnutej veci“ uvedené v článku 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku a zamietnuť žalobu spoločnosti Avio Lucos. V tejto súvislosti táto vláda dodáva, že vzhľadom na to, že toto ustanovenie je uplatniteľné na spor vo veci samej, prvé tri otázky sú bezpredmetné.
- 36 Avio Lucos tvrdí, že prvá a druhá otázka nie sú relevantné pre rozhodnutie sporu vo veci samej, keďže sa netýkajú oprávnenosti žiadateľa získať jednotnú platbu na plochu, ale otázky platnosti koncesnej zmluvy, o ktorú ide vo veci samej.
- 37 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý spor prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti prípadu posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto v prípade, že sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 15. júla 2021, *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 38 Z toho vyplýva, že na otázky týkajúce sa práva Únie sa vzťahuje prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 15. júla 2021, *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 39 V prejednávanej veci na jednej strane úvaha, podľa ktorej by mal článok 431 ods. 2 Civilného súdneho poriadku viesť vnútroštátny súd k zamietnutiu žaloby, ktorú prejednáva, neumožňuje dospieť k záveru, že výklad pravidiel práva Únie, o ktorých výklad tento súd žiada, zjavne vôbec nesúvisí so sporom vo veci samej. V rámci postupu upraveného v článku 267 ZFEÚ sú totiž úlohy Súdného dvora a vnútroštátneho súdu jasne oddelené a výklad vnútroštátnych právnych predpisov prináleží výhradne vnútroštátnemu súdu (rozsudok z 15. januára 2013, *Križan a i.*, C-416/10, EU:C:2013:8, bod 58, ako aj citovaná judikatúra).
- 40 Pokiaľ ide na druhej strane o uvádzanú irelevantnosť prvej a druhej otázky, treba pripomenúť, že článok 267 ZFEÚ vždy umožňuje vnútroštátnemu súdu, ak to považuje za potrebné, položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa výkladu práva Únie (rozsudok z 15. januára 2013, *Križan a i.*, C-416/10, EU:C:2013:8, bod 56, ako aj citovaná judikatúra). Ako však vyplýva z bodu 33 tohto rozsudku, tento súd sa domnieva, že otázka, či právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá povinnosť preukázať právo na užívanie alebo využívanie plochy pozemku, či mať postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat na to, aby bolo možné požiadať o koncesiu na pasienky, a prípadne získať finančnú podporu na základe režimu platieb na plochu, je nevyhnutná na rozhodnutie sporu.

41 Z toho vyplýva, že otázky položené vnútroštátnym súdom sú prípustné.

O prvej otázke

- 42 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú nariadenia č. 73/2009 a 1122/2009 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje získanie podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu povinnosťou žiadateľa preukázať, že má „užívacie právo“ k poľnohospodárskej ploche, ktorá je predmetom tejto žiadosti.
- 43 Treba pripomenúť, že podľa článku 34 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 sa podpora v rámci režimu jednotnej platby poskytne poľnohospodárom na základe využitia platobného nároku na hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu.
- 44 V súlade s článkom 35 ods. 1 tohto nariadenia má poľnohospodár nahlásiť pozemky zodpovedajúce hektárom, na ktoré možno poskytnúť podporu, a okrem prípadu vyššej moci alebo mimoriadnych okolností, musia byť tieto pozemky poľnohospodárovi „k dispozícii“ ku dňu stanovenému dotknutým členským štátom. Rovnako podľa článku 124 ods. 2 uvedeného nariadenia na účely poskytovania platieb v rámci režimu jednotnej platby na plochu sú prípustné všetky poľnohospodárske pozemky, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odseku 1 tohto článku, ktoré musia byť, okrem prípadu vyššej moci alebo mimoriadnych okolností, „k dispozícii“ poľnohospodárom k dátumu stanovenému týmto členským štátom.
- 45 Keďže nariadenie č. 73/2009 nespresňuje, z akého titulu musia byť dotknuté plochy „k dispozícii“ poľnohospodárovi, treba na účely výkladu tohto ustanovenia v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora zohľadniť nielen jeho znenie v súlade s ich obvyklým významom v bežnom jazyku, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, bod 58, a z 29. júla 2019, Pelham a i., C-476/17, EU:C:2019:624, bod 28, ako aj citovanú judikatúru).
- 46 Pokiaľ ide po prvé o znenie článku 35 ods. 1 tohto nariadenia, treba uviesť, že v bežnom jazyku skutočnosť, že poľnohospodár má k dispozícii plochu, v zásade znamená, že poľnohospodár ju môže využívať podľa svojho uváženia, aby mu bolo v skutočnosti možné vykonávať na nej poľnohospodársku činnosť.
- 47 Pokiaľ ide po druhé o kontext, do ktorého patrí toto ustanovenie, z bodu 43 tohto rozsudku vyplýva, že podpora v rámci režimu jednotnej platby sa poľnohospodárom poskytne na základe využitia platobného nároku na „hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu“, pričom takýto pojem podľa článku 34 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 označuje akúkoľvek poľnohospodársku plochu podniku, ktorá sa využíva na poľnohospodársku činnosť.
- 48 Samotné tieto pojmy sú pritom uvedeným nariadením vymedzené. Článok 2 písm. b), c) a h) uvedeného nariadenia tak definuje pojem „podnik“ ako „všetky výrobné jednotky spravované poľnohospodárom, ktoré sa nachádzajú na území toho istého členského štátu“, pojem „poľnohospodárska činnosť“ ako „produkci[u], chov alebo pestovanie poľnohospodárskych produktov... alebo udržiavanie pôdy v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave...“ a pojem „poľnohospodárska plocha“ ako „ak[ú]koľvek ploch[u], ktorú zaberá orná pôda, trvalé pasienky alebo trvalé plodiny“.

- 49 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o požiadavku uvedenú v článku 2 písm. b) nariadenia č. 73/2009, podľa ktorej výrobná jednotka má byť „spravovaná“ poľnohospodárom, Súdny dvor už rozhodol, že pojem „správa“ neznamená existenciu neobmedzeného práva poľnohospodára nakladať s dotknutou plochou v rámci jej využívania na poľnohospodárske účely. Poľnohospodár v súvislosti s týmto pozemkom má však na účely výkonu svojej poľnohospodárskej činnosti disponovať dostatočnou nezávislosťou, čo musí posúdiť vnútroštátny súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. októbra 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, body 61 a 62, ako aj z 2. júla 2015, Demmer, C-684/13, EU:C:2015:439, bod 58).
- 50 Poľnohospodár by mal tak mať možnosť uplatňovať v rámci využívania dotknutej plochy určitú rozhodovaciu právomoc (rozsudok zo 14. októbra 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 63), aby mohol na tejto ploche vykonávať svoju poľnohospodársku činnosť.
- 51 Pokiaľ ide po tretie o ciele sledované dotknutou právnou úpravou, odôvodnenie 23 nariadenia č. 73/2009 uvádza, že jeho cieľom je zabrániť poskytnutiu priamej podpory príjmom, ktorých poľnohospodárske činnosti predstavujú len nepodstatnú časť ich celkovej hospodárskej činnosti alebo ktorých obchodný účel nie je zameraný alebo je len okrajovo zameraný na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti. Okrem toho z článku 39 ods. 1 písm. b) ZFEÚ, ktorého podstata je pripomenutá v odôvodnení 25 tohto nariadenia, vyplýva, že režimy podpory, na ktoré sa vzťahuje SPP, poskytujú priamu podporu príjmov, ktorej cieľom je zabezpečiť primeranú životnú úroveň poľnohospodárskej komunity, najmä zvýšením individuálnych príjmov jednotlivcov pracujúcich v poľnohospodárstve.
- 52 Možno teda konštatovať, podobne ako uviedol generálny advokát v bode 50 svojich návrhov, že podpora v rámci režimu jednotnej platby na plochu má za cieľ zabezpečiť primeranú životnú úroveň poľnohospodárom, ktorí skutočne vykonávajú poľnohospodársku činnosť, a teda v skutočnosti disponujú poľnohospodárskou plochou, na ktorej sa táto činnosť vykonáva.
- 53 Vzhľadom na znenie článku 35 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 v kontexte, do ktorého patrí toto ustanovenie, a na cieľ právnej úpravy, ktorej je súčasťou, treba konštatovať, že na účely určenia, či je plocha poľnohospodárovi „k dispozícii“ v zmysle uvedeného ustanovenia, toto nariadenie nevyžaduje, aby tento poľnohospodár predložil formálny právny titul preukazujúci jeho „užívacie právo“ k predmetnej ploche, keďže preukázanie skutočného užívania tejto plochy, ako aj dostatočnej nezávislosti uvedeného poľnohospodára na účely výkonu jeho poľnohospodárskej činnosti na uvedenej ploche je na tieto účely postačujúce.
- 54 Takýto výklad potvrdzuje na jednej strane judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa pojmu „poľnohospodárska plocha poľnohospodárskeho podniku“ uvedeného v článku 44 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1782/2003. V tejto súvislosti totiž Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na to, že tieto ustanovenia nespresňujú povahu právneho vzťahu, na základe ktorého poľnohospodár využíva dotknutý pozemok, nemožno z uvedených ustanovení vyvodiť, že dotknuté plochy musia byť poľnohospodárovi k dispozícii na základe poľnohospodárskej nájomnej zmluvy alebo podobného právneho vzťahu (rozsudok zo 14. októbra 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 54).
- 55 Na druhej strane ho potvrdzuje judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa pojmu „plocha hospodárstva, na ktorej možno... chovať“, ktorý sa nachádzal v článku 12 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1254/1999, pretože Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie nepodmieňuje oprávnenosť žiadosti o podporu predložením platného právneho titulu oprávňujúceho žiadateľa

využívať krmovinárske plochy, ktoré sú predmetom tejto žiadosti. Naproti tomu jednou z podmienok na priznanie dotknutej podpory je práve skutočné využívanie krmovinárskej plochy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2010, Ponitini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, body 62 a 70).

- 56 Hoci povinnosť preukázať „užívacie právo“ poľnohospodárskej pôdy nie je stanovená právom Únie, treba ešte preskúmať, či právo Únie bráni tomu, aby členské štáty stanovili takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.
- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 19 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 vyplýva, že každý rok poľnohospodár predloží žiadosť o priame platby, pričom v prípade potreby uvedie všetky poľnohospodárske pozemky podniku, platobné nároky, ktoré nahlasuje na účely aktivácie, ako aj akékoľvek ďalšie informácie stanovené týmto nariadením alebo dotknutým členským štátom.
- 58 Okrem toho článok 12 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1122/2009, ktorý stanovuje podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 73/2009, najmä pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených týmto posledným uvedeným nariadením, stanovuje, že jednotná žiadosť obsahuje všetky informácie potrebné na určenie oprávnenosti na podporu, najmä údaje umožňujúce identifikáciu všetkých poľnohospodárskych pozemkov podniku, ich plochu, umiestnenie a prípadne ich využitie.
- 59 Nariadenie č. 1122/2009 v odôvodnení 8 ďalej spresňuje, že na zabezpečenie správneho vykonávania režimu jednotnej platby stanoveného v hlave III nariadenia č. 73/2009 by mali členské štáty zriadiť systém identifikácie a evidencie, ktorým sa zabezpečí vysledovateľnosť platobných nárokov. Ako v podstate vyplýva z odôvodnenia 28 nariadenia č. 1122/2009, na to, aby sa príslušným orgánom členských štátov umožnilo naplánovať a následne efektívne vykonať kontroly správnosti žiadostí o poskytnutie pomoci, je nevyhnutné dodržať lehoty „na predkladanie akýchkoľvek podkladov, zmlúv alebo prehlásení“.
- 60 Pokiaľ však ide o takéto podklady, Súdny dvor už mal vzhľadom na právnu úpravu Únie týkajúcu sa schém pomoci a podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému v rámci režimov priamej podpory v prospech poľnohospodárov pred prijatím nariadenia č. 1122/2009 príležitosť rozhodnúť, že členské štáty disponujú mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o podklady a dôkazy, ktoré treba požadovať od žiadateľa pomoci v súvislosti s plochami, ktoré sú predmetom jeho žiadosti.
- 61 Súdny dvor tak dospel k záveru, že vzhľadom na túto mieru voľnej úvahy sú členské štáty oprávnené podrobnejšie upraviť, aké dôkazy treba predložiť na podporu žiadosti o pomoc, s poukazaním najmä na obvyklú prax na svojom území v oblasti poľnohospodárstva vzťahujúcu sa na právo požívať a užívať krmovinárske plochy a na tituly, ktoré sa majú predložiť v súvislosti s týmto užívaním (rozsudok z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, bod 82).
- 62 Súdny dvor tiež rozhodol, že členské štáty požívajú istú mieru voľnej úvahy pri výbere vnútroštátnych opatrení, ktoré považujú za potrebné na účinné predchádzanie nezrovnalostiam a podvodom a ich sankcionovanie (rozsudok z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, bod 76).

- 63 Súdny dvor však dodal, že výkon voľnej úvahy členských štátov v súvislosti s dôkazmi, ktoré majú byť predložené na podloženie žiadosti o pomoc, podlieha určitým obmedzeniam, najmä pokiaľ ide o možnosť uložiť žiadateľovi povinnosť predložiť platný právny titul odôvodňujúci jeho právo využívať plochy, ktoré sú predmetom jeho žiadosti. V tomto kontexte vnútroštátna právna úprava, ktorá vykonáva túto mieru voľnej úvahy, musí rešpektovať ciele sledované právom Únie v oblasti priamej finančnej podpory pre poľnohospodárov a všeobecné zásady práva Únie, najmä zásadu proporcionality, ktorá vyžaduje, aby prostriedky stanovené v tomto ustanovení boli vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa a nešli nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutné [pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, body 86 a 87, ako aj zo 17. decembra 2020, Land Berlin (Platobné nároky spojené s SPP), C-216/19, EU:C:2020:1046, bod 35].
- 64 Hoci vnútroštátnemu súdu prináleží, aby v každom jednotlivom prípade overil, či táto zásada bola dodržaná (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, bod 89), v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora má Súdny dvor právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prvky spadajúce do rámca práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť tento súlad na účely rozhodnutia vo veci, o ktorej rozhoduje (rozsudok z 11. júna 2020, Subdelegación del Gobierno en Guadalajara, C-448/19, EU:C:2020:467, bod 17 a citovaná judikatúra).
- 65 V tejto súvislosti v prvom rade, ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, zavedenie takej povinnosti, aká je uvedená v článku 7 ods. 1 písm. f) OUG č. 125/2006, predložiť doklady preukazujúce zákonné využívanie pôdy, ktorá je predmetom žiadosti o platbu, sa javí ako primerané na zaručenie toho, že ciele SPP, uvedené v bodoch 51 a 52 tohto rozsudku, sa budú skutočne sledovať. Cieľom takejto povinnosti je totiž najmä zabrániť tomu, aby žiadateľ o podporu na základe režimu jednotnej platby mohol neoprávnene využívať cudzie pozemky s cieľom obísť právnu úpravu Únie týkajúcu sa tohto režimu (pozri analogicky rozsudok z 24. júna 2010, Pontini a i., C-375/08, EU:C:2010:365, bod 88).
- 66 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či táto vnútroštátna právna úprava nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa, treba pripomenúť, že preskúmanie proporcionality sa musí vykonať osobitne s prihliadnutím na ciele SPP, čo vyžaduje zvažovanie týchto cieľov a cieľa sledovaného uvedenou právnou úpravou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. decembra 2015, Scotch Whisky Association a i., C-333/14, EU:C:2015:845, body 28 a 40).
- 67 V prejednávanej veci treba uviesť, že článok 5 ods. 1 vyhlášky ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka č. 246/2008, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej spresňuje, že „dokladmi preukazujúcimi legálne užívanie obecných trvalých pasienkov v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. f) [OUG č. 125/2006] sú listiny osvedčujúce vlastnícke právo, koncesné alebo nájomné zmluvy uzavreté medzi obecnými zastupiteľstvami a chovateľmi zvierat s uvedením užívaných pozemkov a osvedčenie vydané obecným úradom podľa údajov uvedených v poľnohospodárskom registri“, a preto sa nezdá, že by sa vzťahovali na predloženie dôkazov o legálnom užívaní obecných trvalých pasienkov, čo musí určiť vnútroštátny súd. Pokiaľ ide o pasienky patriace tak do verejného, ako aj do súkromného majetku územných správnych orgánov, v tomto prípade obcí, možno konštatovať, že formálny akt potvrdzujúci užívacie právo je medzi účastníkmi konania v zásade vystavený, takže povinnosť predložiť takýto akt sa v takom konkrétnom prípade nezdá neprimeraná.
- 68 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že nariadenia č. 73/2009 a 1122/2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje získanie podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu povinnosťou

žiadateľa preukázať, že má „užívacie právo“ k poľnohospodárskej ploche, ktorá je predmetom tejto žiadosti, pokiaľ sú dodržané ciele sledované dotknutou právnou úpravou Únie a všeobecné zásady práva Únie, najmä zásada proporcionality.

O druhej otázke

- 69 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa nariadenia č. 73/2009 a 1122/2009 majú vykladať v tom zmysle, že v konkrétnom prípade, v ktorom bolo právo na využívanie poľnohospodárskej pôdy odôvodnené príjmom podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu predložením koncesnej zmluvy na pasienok, ktorá patrí do verejného majetku územného správneho orgánu, bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje platnosť takejto zmluvy tým, že budúci koncesionár má postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat.
- 70 Na úvod treba uviesť, že z informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že povinnosť koncesionára pasienka byť v postavení chovateľa alebo vlastníka zvierat sama osebe nepredstavuje podmienku oprávnenosti na získanie finančnej podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu, o ktorú ide vo veci samej. Zdá sa totiž, že žiadatelia musia byť podľa článku 7 ods. 1 OUG č. 125/2006 zapísaní do registra poľnohospodárov riadeného APIA, predložiť svoju žiadosť o platbu v lehotách a dodržiavať všeobecné podmienky stanovené v tomto ustanovení, ktoré takúto povinnosť neobsahujú.
- 71 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, však vyplýva, že táto povinnosť vyplýva z ustanovení prílohy I vyhlášky ministra poľnohospodárstva, potravinárstva a lesného hospodárstva a ministra verejnej správy č. 226/235/2003, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej.
- 72 Keďže táto povinnosť nevyplýva z práva Únie a patrí do miery voľnej úvahy členských štátov, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 61, 63 a 64 tohto rozsudku určil, či takáto požiadavka je v súlade s cieľmi sledovanými dotknutou právnou úpravou Únie a všeobecnými zásadami práva Únie, najmä zásadou proporcionality.
- 73 V tejto súvislosti rumunská vláda vo svojich písomných pripomienkach v podstate uviedla, že rumunský zákonodarca vzhľadom na špecifickú situáciu v poľnohospodárstve v Rumunsku, konfrontovanom s takými fenoménmi, ako je opúšťanie pôdy, starnutie poľnohospodárskej komunity, nízky počet mladých poľnohospodárov a veľký počet malých podnikov, z ktorých je veľký percentuálny podiel tvorený čiastočne samozásobiteľskými podnikmi, rozhodol podmieniť uzavretie koncesných zmlúv týkajúcich sa pasienkov patriacich do verejného majetku územných správnych orgánov tým, že koncesionári majú postavenie držiteľov alebo vlastníkov zvierat. Takáto voľba, ktorá nepredstavuje podmienku oprávnenosti pre režim platby na plochu, ale platnosti takýchto koncesných zmlúv, pritom spadá do miery voľnej úvahy tohto zákonodarcu.
- 74 Zavedením tejto podmienky sa rumunský zákonodarca snažil zabezpečiť primeranú životnú úroveň poľnohospodárskej komunity tým, že uľahčí priamy prístup čo najväčšiemu počtu vlastníkov alebo držiteľov zvierat k pasienkom patriacim územným správnym orgánom, a zároveň zabráni tomu, aby z nich mohli mať prospech hospodárske subjekty, ktoré vykonávajú poľnohospodárske činnosti sprostredkovane. APIA v písomnej odpovedi na otázky položené Súdnym dvorom dodala, že pre väčšinu chovateľov zvierat je v lete jediným zdrojom potravy zvierat vegetácia získaná z lúk, takže je dôležité, aby chovatelia zvierat mohli získať koncesiu k lukám v miestach, kde žijú a chovajú svoje zvieratá.

- 75 Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 68 svojich návrhov, takýto cieľ rešpektuje ciele sledované právom Únie v tejto oblasti. Ako totiž vyplýva z bodu 52 tohto rozsudku, má podpora v rámci režimu jednotnej platby na plochu za cieľ zabezpečiť primeranú životnú úroveň poľnohospodárom, ktorí skutočne vykonávajú poľnohospodársku činnosť, a teda v skutočnosti disponujú poľnohospodárskou plochou, na ktorej sa táto činnosť vykonáva.
- 76 Okrem toho s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa povinnosť byť vlastníkom alebo chovateľom zvierat zdá byť, ako vyplýva z bodu 74 tohto rozsudku, vhodná na dosiahnutie cieľa sledovaného rumunským zákonodarcom, ktorý spočíva v uľahčení priameho prístupu k pasienkom patriacim územným správnym orgánom pre čo najväčší počet týchto vlastníkov alebo chovateľov v kontexte, v ktorom, ako bolo zdôraznené v tom istom bode, je v lete jediným zdrojom potravy pre hospodárske zvieratá vegetácia získaná z lúk.
- 77 Okrem toho, keďže sa táto povinnosť týka len možnosti určitej osoby získať koncesiu na pasienok patriaci do verejného majetku územných správnych orgánov, nezdá sa, že by dotknutá vnútroštátna právna úprava prekračovala rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, a to s prihliadnutím na požiadavky stanovené judikatúrou uvedenou v bode 66 tohto rozsudku.
- 78 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že nariadenia č. 73/2009 a 1122/2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že v konkrétnom prípade, v ktorom bolo právo na využívanie poľnohospodárskej pôdy odôvodnené príjemcom podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu predložením koncesnej zmluvy na pasienok, ktorý patrí do verejného majetku územného správneho orgánu, nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje platnosť takejto zmluvy tým, že budúci koncesionár má postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat.

O tretej otázke

- 79 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 písm. c) nariadenia č. 73/2009 vykladať v tom zmysle, že pojem „poľnohospodárska činnosť“ zahŕňa činnosť, ktorou osoba získa koncesiu na pasienok a následne uzavrie zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat, na základe ktorej títo chovatelia nechajú pásť zvieratá na pozemku poskytnutom na základe koncesie, pričom koncesionár si zachováva užívacie právo k pozemku, ale zaväzuje sa, že nebude brániť pastve, a vykoná na svoje náklady práce nevyhnutné na údržbu pasienkov.
- 80 Pojem „poľnohospodárska činnosť“ je definovaný v článku 2 písm. c) nariadenia č. 73/2009 jednak ako produkcia, chov alebo pestovanie poľnohospodárskych produktov vrátane zberu, dojenia, plemenitby a chovu zvierat na poľnohospodárske účely a jednak ako udržiavanie pôdy v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave, ako sa ustanovuje v článku 6 tohto nariadenia.
- 81 V spore vo veci samej sa zdá byť nesporné, že činnosť spoločnosti Avio Lucos nespadá pod prvý prípad týkajúci sa produkcie, chovu alebo pestovania poľnohospodárskych produktov. Ako totiž zdôraznil generálny advokát v bode 73 svojich návrhov, zvieratá, ktoré chovatelia poskytli spoločnosti Avio Lucos na základe článku 8 zmluvy o partnerskej spolupráci, o ktorú ide vo veci samej, boli vždy držané, chované a využívané na pastvu uvedenými chovateľmi.
- 82 Pokiaľ ide o druhý prípad týkajúci sa udržiavania pôdy v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave, článok 6 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 stanovuje, že členské štáty jednak zabezpečia, aby všetka poľnohospodárska pôda bola udržiavaná v dobrom poľnohospodárskom

a environmentálnom stave a jednak na základe rámca stanoveného v prílohe III tohto nariadenia vymedzia na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni minimálne požiadavky pre dobrý poľnohospodársky a environmentálny stav, ktoré zohľadnia „osobitné charakteristiky dotknutých oblastí“, pričom tento článok dodáva, že tieto štáty nemôžu vymedziť minimálne požiadavky, ktoré sa nepredpokladajú v tomto rámci.

- 83 V tejto súvislosti rumunská vláda vo svojich písomných pripomienkach uviedla, že rumunský zákonodarca zaviedol fakultatívnu normu „minimálna miera intenzity chovu a/alebo vhodné režimy“, ktorá je výslovne uvedená a povolená ustanoveniami tejto prílohy III. Tento zákonodarca tak v rámci systému krížového plnenia stanovil od roku 2012 „udržiavanie trvalých pasienkov zachovaním minimálnej intenzity pastvy vo výške 0,3 VDJ/ha a/alebo kosením uvedených pasienkov aspoň raz za rok“.
- 84 Komisia vo svojich písomných pripomienkach tiež zdôraznila, že podľa oznámenia Rumunska o zavedení minimálnych požiadaviek pre dobrý poľnohospodársky a environmentálny stav pre rok podania žiadosti 2014 „sú poľnohospodári povinní na vykonanie normy týkajúcej sa minimálnej hustoty stáda a/alebo vhodných režimov vyvinúť nasledujúce úsilie: kosiť trávu aspoň raz za rok a/alebo zabezpečiť minimálnu úroveň pastvy (najmenej 0,3 zvierata na hektár) s cieľom zachovať pôdu (trvalé pasienky) v dobrom stave“.
- 85 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa článku 7 zmluvy o partnerskej spolupráci uzavretej medzi spoločnosťou Avio Lucos a chovateľmi zvierat sa tento podnik zaväzuje „každoročne na svoje náklady vyčistiť pasienok, odstrániť toxickú burinu a prebytočnú vodu na pozemku, a tak zabezpečiť optimálne podmienky na obnovu pasienka“. S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa pritom zdá, že takáto činnosť spadá pod jednu z činností, ktoré sú alternatívne uvedené v oznámení zmienenom v predchádzajúcom bode, a preto spadá pod pojem „poľnohospodárska činnosť“ v zmysle článku 2 písm. c) nariadenia č. 73/2009.
- 86 Takýto doslovný výklad je navyše v súlade s cieľmi tohto nariadenia, ako vyplývajú najmä z jeho odôvodnení 4 a 7, ktoré sa týkajú udržiavania pasienkov v dobrom poľnohospodárskom a ekologickom stave, pričom uznávajú pozitívny účinok trvalých pasienkov na životné prostredie.
- 87 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 2 písm. c) nariadenia č. 73/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „poľnohospodárska činnosť“ zahŕňa činnosť, ktorou osoba získa koncesiu na pasienok a následne uzavrie zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat, na základe ktorej títo chovatelia nechajú pásť zvieratá na pozemku poskytnutom na základe koncesie, pričom koncesionár si zachováva užívacie právo k pozemku, ale zaväzuje sa, že nebude brániť pastve a vykoná na svoje náklady práce nevyhnutné na údržbu pasienkov, pokiaľ tieto práce spĺňajú podmienky stanovené vo fakultatívnej norme uvedenej v prílohe III k tomuto nariadeniu.

O štvrtej otázke

- 88 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má právo Únie vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa v právnom poriadku členského štátu uplatnila zásada právnej sily rozhodnutej veci, ktorá v rámci sporu medzi tými istými účastníkmi konania, ktoré sa týka zákonnosti rozhodnutia o vymáhaní súm zaplatených žiadateľovi o podporu v rámci režimu jednotnej platby na plochu, bráni tomu, aby súd, ktorý vo veci rozhoduje, preskúmal súlad vnútroštátnych požiadaviek týkajúcich sa zákonnosti právneho titulu využívania

poľnohospodárskej plochy, ktorá je predmetom žiadosti o podporu, s právom Únie z dôvodu, že toto rozhodnutie o vymáhaní sa zakladá na rovnakých skutkových okolnostiach a na rovnakej vnútroštátnej právnej úprave ako tie, ktoré boli analyzované v predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí.

- 89 Ako uvádza vnútroštátny súd, táto otázka vyplýva zo skutočnosti, že APIA sa dovoľáva právnej sily rozhodnutej veci vzťahujúcej sa na dva právoplatné rozsudky, ktorými boli zamietnuté žaloby spoločnosti Avio Lucos, ktorých predmetom bol jednak návrh na zrušenie rozhodnutia, ktorým boli tejto spoločnosti uložené viacročné sankcie za rok 2014 a ktorý je uvedený v bode 30 tohto rozsudku, a jednak návrh na zrušenie zápisnice o zistení nezrovnalostí vzťahujúcej sa na tej istý rok. Tieto dva akty sú pritom založené na rozhodnutí APIA, podľa ktorého mala byť Avio Lucos vylúčená z platby v rámci režimu podpory na plochu z dôvodu, že vzhľadom na to, že nemala postavenie chovateľa zvierat, nepreukázala, že legálne používala obecný pasienok, o ktorý ide vo veci samej.
- 90 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa vnútroštátnej doktríny týkajúcej sa článku 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku môže byť námietka vyplývajúca z právnej sily rozhodnutej veci, ktorá sa viaže k právoplatnému rozhodnutiu, platne vznesená v rámci súdneho konania len vtedy, ak je právny vzťah uplatnený pri tejto príležitosti nielen totožný s právnym vzťahom, ktorý bol predtým skúmaný v rámci konania, ktoré viedlo k vydaniu tohto právoplatného rozhodnutia, ale aj keď je výslovne alebo implicitne súčasťou tohto prechádzajúceho konania. Právna sila rozhodnutej veci sa tak uplatní aj v prípadoch, v ktorých nová žaloba uvádza sudcu do situácie, keď musí úplne alebo čiastočne zopakovať alebo poprieť právny vzťah, ktorému sa vyhovel alebo bol v skoršom rozsudku zamietnutý. V prejednávanej veci pritom bolo rozsudkami uvedenými v predchádzajúcom bode rozhodnuté v sporoch medzi tými istými účastníkmi konania, a to APIA a Avio Lucos, a týkali sa tých istých skutkových okolností, a to žiadosti o jednotnú platbu na plochu na rok 2014.
- 91 Na úvod treba uviesť, že ako vyplýva z odpovede na prvú a druhú otázku, za predpokladu, že sú dodržané ciele sledované dotknutou právnou úpravou Únie a všeobecné zásady práva Únie, najmä zásada proporcionality, právo Únie nebráni ani tomu, aby bola vo vnútroštátnej právnej úprave s cieľom získania priamej podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu zavedená povinnosť preukázať „užívacie právo“ k poľnohospodárskej ploche, ani v konkrétnom prípade, v ktorom príjemca doložil právo využívať poľnohospodársku plochu predložením koncesnej zmluvy k pasienku patriacemu územnému správnenému orgánu, vnútroštátnej právnej úprave, ktorá platné uzavretie takejto koncesnej zmluvy podmieňuje tým, že budúci koncesionár môže byť len chovateľom alebo vlastníkom zvierat.
- 92 Treba pripomenúť dôležitosť zásady právnej sily rozhodnutej veci v právnom poriadku Únie, ako aj vo vnútroštátnych právnych poriadkoch. Na to, aby sa zabezpečila tak stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti, je totiž dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali právoplatnými po vyčerpaní dostupných opravných prostriedkov alebo po uplynutí lehôt stanovených pre tieto opravné prostriedky (rozsudky z 3. septembra 2009, Fallimento Olimpiclub, C-2/08, EU:C:2009:506, bod 22; zo 17. októbra 2018, Klohn, C-167/17, EU:C:2018:833, bod 63, a z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 88, ako aj citovaná judikatúra).
- 93 Právo Únie teda vnútroštátnemu súdu neukladá povinnosť neuplatniť vnútroštátne procesné normy, na základe ktorých nadobúda rozhodnutie právoplatnosť, napriek tomu, že by sa tým umožnila náprava vnútroštátnej situácie nezlučiteľnej s týmto právom (pozri v tomto zmysle

rozsudky z 3. septembra 2009, Fallimento Olimpiclub, C-2/08, EU:C:2009:506, bod 23; z 26. januára 2017, Banco Primus, C-421/14, EU:C:2017:60, bod 47, a z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 89, ako aj citovanú judikatúru).

- 94 Právo Únie si teda v zásade ani nevyžaduje zrušenie rozhodnutia súdneho orgánu z dôvodu zohľadnenia výkladu príslušného ustanovenia tohto práva, ktorý prijal Súdny dvor, keď už dané rozhodnutie nadobudlo právnu silu rozhodnutej veci (rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 90, ako aj citovaná judikatúra).
- 95 V prejednávanej veci sa od vnútroštátneho súdu nepožaduje, aby zrušil rozhodnutie, ktoré nadobudlo právnu silu rozhodnutej veci. Tento súd naopak uvádza, že spor vo veci samej je založený na rovnakom právnom vzťahu ako ten, ktorý viedol k dvom právoplatným rozsudkom uvedeným v bode 89 tohto rozsudku, takže na základe zásady právnej sily rozhodnutej veci, ako ju vykladá vnútroštátne právo, nemôžu byť tieto rozsudky spochybnené rozsudkom, ktorý musí byť vydaný vo veci samej.
- 96 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že vnútroštátnym súdom prináleží vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva tak, aby v čo najväčšej miere umožnili uplatnenie práva Únie (rozsudok z 11. novembra 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, EU:C:2015:742, bod 31 a citovaná judikatúra).
- 97 Treba spresniť, že požiadavka konformného výkladu zahŕňa povinnosť vnútroštátnych súdov, vrátane súdov rozhodujúcich v poslednom stupni, prípadne zmeniť ustálenú judikatúru, pokiaľ táto judikatúra vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s právom Únie. Preto vnútroštátny súd nemôže platne tvrdiť, že nie je možné, aby vykladal vnútroštátne ustanovenie v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že toto ustanovenie iné súdy vykladajú v takom zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom, alebo že sa takým spôsobom uplatňuje zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2020, Telecom Italia, C-34/19, EU:C:2020:148, body 60 a 61, ako aj citovanú judikatúru).
- 98 V prejednávanej veci treba uviesť, ako uviedol generálny advokát v bode 89 svojich návrhov, že predmet rozsudkov uvedených v bode 89 tohto rozsudku na jednej strane a predmet rozsudku, ktorý sa má vydať v prejednávanej veci na druhej strane, sa nezdá byť totožný, keďže sa síce vzťahujú na tie isté skutkové okolnosti, ale týkajú sa zákonnosti rôznych správnych rozhodnutí.
- 99 V každom prípade prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či podľa vnútroštátneho práva právna sila rozhodnutej veci, ktorá sa spája s týmito rozhodnutiami, zahŕňa časti prejednávanej veci, a aby prípadne preskúmal dôsledky stanovené uvedeným právom (pozri analogicky rozsudok zo 4. marca 2020, Telecom Italia, C-34/19, EU:C:2020:148, bod 57).
- 100 Ak totiž neexistuje právna úprava Únie v dotknutej oblasti, podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci musí stanoviť vnútroštátny právny poriadok v súlade so zásadou procesnej autonómie členských štátov. Nesmú však byť menej výhodné ako podmienky upravujúce podobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a nemôžu robiť výkon práv vyplývajúcich z právneho poriadku Únie prakticky nemožným alebo ho nadmerne sťažovať (zásada efektivity) (rozsudky zo 4. marca 2020, Telecom Italia, C-34/19, EU:C:2020:148, bod 58, a z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 91, ako aj citovaná judikatúra).

- 101 V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že každý prípad, v ktorom sa vynára otázka, či vnútroštátne procesné ustanovenie znemožňuje alebo nadmerne sťažuje uplatňovanie práva Únie, sa musí skúmať s prihliadnutím na postavenie tohto ustanovenia v celom konaní, priebeh konania a jeho osobitosti na rôznych stupňoch vnútroštátnych súdov. Na tento účel treba v prípade potreby vziať do úvahy základné zásady vnútroštátneho súdneho systému, akými sú ochrana práva na obhajobu, zásada právnej istoty a zásada riadneho priebehu konania (rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 93 a citovaná judikatúra).
- 102 Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, zdá sa, že taký výklad zásady právnej sily rozhodnutej veci, ako vyplýva z bodu 90 tohto rozsudku, bráni spochybneniu nielen súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právnu silu rozhodnutej veci, a to aj za predpokladu, že by týmto rozhodnutím bolo porušené právo Únie, ale aj v rámci občianskoprávneho súdneho konania týkajúceho sa tých istých skutkových okolností a akéhokoľvek zistenia týkajúceho sa toho istého právneho vzťahu, aký viedol k obom právoplatným rozsudkom.
- 103 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 92 svojich návrhov, takýto výklad zásady právnej sily rozhodnutej veci by preto mal za následok, že ak by sa skoršie rozhodnutie súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, zakladalo na výklade, ktorý je v rozpore s právom Únie, nesprávne uplatnenie tohto práva by sa opakovalo v každom rozhodnutí prijatom občianskoprávnymi súdmi týkajúcim sa toho istého právneho vzťahu, pričom by neexistovala možnosť tento nesprávny výklad uskutočnený v rozpore s uvedeným právom opraviť (pozri analogicky rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 95 a citovanú judikatúru).
- 104 Takéto prekážky účinného uplatňovania pravidiel práva Únie pritom nemožno primerane odôvodniť zásadou právnej istoty, a preto ich treba považovať za prekážky, ktoré sú v rozpore so zásadou efektivity (pozri analogicky rozsudok z 2. apríla 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 96 a citovanú judikatúru).
- 105 S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa v právnom poriadku členského štátu uplatnila zásada právnej sily rozhodnutej veci, ktorá v rámci sporu medzi tými istými účastníkmi konania, ktoré sa týka zákonnosti rozhodnutia o vymáhaní súm zaplatených žiadateľovi o podporu v rámci režimu jednotnej platby na plochu, bráni tomu, aby súd, ktorý vo veci rozhoduje, preskúmal súlad vnútroštátnych požiadaviek týkajúcich sa zákonnosti právneho titulu využívania poľnohospodárskej plochy, ktorá je predmetom žiadosti o podporu, s právom Únie z dôvodu, že toto rozhodnutie o vymáhaní sa zakladá na rovnakých skutkových okolnostiach, o ktorých sa sporia tí istí účastníci konania, a na rovnakej vnútroštátnej právnej úprave ako tie, ktoré boli analyzované v predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí.

O trovách

- 106 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú určité režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003, zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1310/2013 zo 17. decembra 2013, a nariadenie Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje získanie podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu povinnosťou žiadateľa preukázať, že má „užívacie právo“ k poľnohospodárskej ploche, ktorá je predmetom tejto žiadosti, pokiaľ sú dodržané ciele sledované dotknutou právnou úpravou Únie a všeobecné zásady práva Únie, najmä zásada proporcionality.
2. Nariadenie č. 73/2009, zmenené nariadením č. 1310/2013, a nariadenie č. 1122/2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že v konkrétnom prípade, v ktorom bolo právo na využívanie poľnohospodárskej pôdy odôvodnené príjmom podpory v rámci režimu jednotnej platby na plochu predložením koncesnej zmluvy na pasienok, ktorý patrí do verejného majetku územného správneho orgánu, nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podmieňuje platnosť takejto zmluvy tým, že budúci koncesionár má postavenie chovateľa alebo vlastníka zvierat.
3. Článok 2 písm. c) nariadenia č. 73/2009, zmeneného nariadením č. 1310/2013, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „poľnohospodárska činnosť“ zahŕňa činnosť, ktorou osoba získa koncesiu na pasienok a následne uzavrie zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat, na základe ktorej títo chovatelia nechajú pásť zvieratá na pozemku poskytnutom na základe koncesie, pričom koncesionár si zachováva užívacie právo k pozemku, ale zaväzuje sa, že nebude brániť pastve a vykoná na svoje náklady práce nevyhnutné na údržbu pasienkov, pokiaľ tieto práce spĺňajú podmienky stanovené vo fakultatívnej norme uvedenej v prílohe III k tomuto nariadeniu.
4. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa v právnom poriadku členského štátu uplatnila zásada právnej sily rozhodnutej veci, ktorá v rámci sporu medzi tými istými účastníkmi konania, ktoré sa týka zákonnosti rozhodnutia o vymáhaní súm zaplatených žiadateľovi o podporu v rámci režimu jednotnej platby na plochu, bráni tomu, aby súd, ktorý vo veci rozhoduje, preskúmal súlad vnútroštátnych požiadaviek týkajúcich sa zákonnosti právneho titulu využívania poľnohospodárskej plochy, ktorá je predmetom žiadosti o podporu, s právom Únie z dôvodu, že toto rozhodnutie o vymáhaní sa zakladá na rovnakých skutkových okolnostiach, o ktorých sa sporia tí istí účastníci konania, a na rovnakej vnútroštátnej právnej úprave ako tie, ktoré boli analyzované v predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí.

Podpis